

**MINISTERE DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE**

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE CERTAINES PARTIES INTERIEURES DU PALAIS DE LA FOLLE CHANSON SIS BOULEVARD GENERAL JACQUES 2 A IXLLES.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier, notamment l'article 18;

Vu l'arrêté du 8 août 1988 classant les façades, les toitures (y compris la coupole) et le hall d'entrée du Palais de la Folle Chanson à Ixelles;

Vu la demande d'extension du classement à certaines parties intérieures introduite par la copropriété le 23 février 2000;

Vu l'avis favorable de la Commission royale des Monuments et des Sites remis en séance du 24 mai 2000;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et du Secrétaire d'Etat chargé des Monuments et Sites,

ARRETE :

Article 1er - Est entamée la procédure de classement de la cage d'escalier, des ascenseurs et de l'intérieur de la coupole du Palais de la Folle Chanson sis boulevard Général Jacques, 2 à Ixelles, connu au cadastre de Ixelles, 4ème division, section B, 3ème feuille, parcelle n°365n en raison de son intérêt historique et artistique précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

**MINISTERIE VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET INTERIEUR VAN HET PALAIS DE LA FOLLE CHANSON GELEGEN GENERAAL JACQUESLAAN 2 TE ELSENE.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid op artikel 18;

Gelet op het besluit van 8 augustus 1988 houdende bescherming van de gevels, bedakeningen (met inbegrip van de koepel) en de inkomhal van het « Lied van Sotternieënpaleis » te Elsene;

Gelet op de aanvraag van 23 februari 2000 om de bescherming uit te breiden met bepaalde delen van het interieur die de mede-eigenaars hebben ingediend;

Gelet op het gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht tijdens haar zitting van 24 mei 2000;

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de Staatssecretaris belast met Monumenten en Landschappen,

BESLUIT :

Artikel 1 – Wordt ingesteld de procedure tot bescherming van het trappenhuis, de liften en het interieur van de ruimte onder de koepel van het Palais de la Folle Chanson, gelegen Generaal Jacqueslaan 2 te Elsene, bekend ten kadaster te Elsene, 4de afdeling, sectie B, 3de blad, perceel nr. 365n wegens haar historische en artistieke waarde, zoals nader bepaald in de bijlage I van dit besluit.

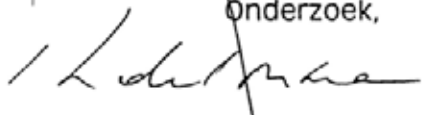
Art. 2 – La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3 – Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

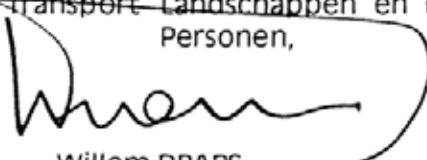
Bruxelles, le 23 -11- 2000

Par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

Art. 2 – De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen, alsook de gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 23 -11- 2000

Door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Copie certifiée conforme
18 -12- 2000

Voor eensluiden afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOUT
KANSELARIS

**ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE
ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE CERTAINES
PARTIES INTERIEURES DU PALAIS DE LA FOLLE CHANSON SIS BOULEVARD GENERAL
JACQUES A IXELLES.**

Réf. Cadastrale :

4ème division, section B, 3ème feuille, parcelle n°365n

Description sommaire

Situé à l'angle du Boulevard Général Jacques et de l'avenue de la Folle Chanson, cet immeuble de huit étages est l'œuvre de l'architecte Antoine Courtens. Construit en 1928, le Palais de la Folle Chanson est l'exemple type de l'immeuble à appartements pour la bourgeoisie aisée.

Sur un haut soubassement, percé de garages de plain-pied avec les voiries, se situe un étage entresolé de part et d'autre d'un porche d'entrée réalisé dans la rotonde formant l'angle de l'immeuble.

Cinq niveaux semblables surmontent le soubassement et l'entresol. La façade se déploie de manière similaire de part et d'autre de la rotonde d'angle: un bow window s'inscrit de chaque côté de la rotonde et un bow window bloque la composition à la mitoyenneté dans les deux voiries. Ces étages sont percés de fenêtres (quatre côté boulevard Général Jacques et huit du côté de l'avenue de la Folle Chanson).

Les deux étages supérieurs, en retraits, présentent la partie supérieure de la rotonde d'angle avec une composition en plan étoilé couronnée du tambour cylindrique d'une coupole.

Le 8ème étage, à l'origine réservé au logement de la domesticité des copropriétaires, est construit en recul permettant l'établissement de belles terrasses d'où l'on jouit d'un superbe panorama: à cette époque, on pouvait apercevoir de cet endroit, le Bois de la Cambre, l'avenue de Tervueren et l'arcade du Cinquantenaire ainsi que le palais de justice.

A l'angle, une vaste rotonde éclairée sur toute sa hauteur sert de fumoir ou de salle de lecture et est accessible à tous les copropriétaires: Un cercle de colonnes supporte la coupole et repose sur un sol recouvert d'un carrelage noir et blanc, d'origine, de format 10x10. La porte palière est en pitchpin, garnie de vitrage translucide de même type que celui des fenêtres de la cage d'escalier.

Les châssis en façade ont été modifiés vers la fin des années 50 par Antoine Courtens lui-même, supprimant le vitrage continu des deux derniers étages. Ces châssis sont réalisés en acier de profilé identique aux profilés des autres châssis de la façade.

Le porche d'entrée précédé de quelques marches, largement éclairé par de grandes baies permet d'accéder à l'intérieur du Palais de la Folle Chanson. Le hall d'entrée est vaste et présente deux rangées de colonnes, séparées par des socles décorés de vasques. L'éclairage du porche et du hall est assuré par quinze lanternes constituées d'une armature en cuivre nickelé et de verre dépoli blanc. L'éclairage des paliers est réalisés par des lustres avec globe en verre dépoli de fabrication standard pour l'époque.

Les cache-radiateur en acier du hall présentent un décor géométrisant. Ceux-ci étaient prévus à tous les étages mais n'ont pas été réalisés.

Le marbre est utilisé pour le sol du porche, du hall d'entrée ainsi que pour la cage d'escalier. Les murs du porche et du hall d'entrée sont habillés de travertin doré (calcaire alvéolaire). Toutes les autres parois sont enduites de plafonnage. La cage d'escalier présente un enduit de type crépi à grain fin. Les moulures des plafonds sont extrêmement délicates; celles des plafonds du porche et du hall d'entrée sont en dents de scie.

La cage d'escalier est vaste et largement éclairée dans toute sa hauteur par une verrière en acier au vitrage translucide s'ouvrant sur la cour: deux larges volées

conduisant aux étages composés chacun de deux appartements sont complétées par deux ascenseurs à l'usage des maîtres.

La rampe d'escalier présente un travail de ferronnerie réalisé par les "Ateliers de ferronnerie d'Art Waroquet", atelier dirigé par Antoine Courtens lui-même. Le cylindre de marbre surmonté d'un disque en acier peint marquant le départ de la rampe est de grande qualité. Les angles des contremarches habillés de petites cornières aux bords ciselés donnent l'impression d'un parfait parachèvement.

Les quatre ascenseurs ont été installés par la firme Schindler. Les deux ascenseurs de maître desservent le hall d'entrée (niveau 1er étage) et les sept étages suivants: les cabines sont habillées de panneaux de chêne mouluré, avec un plafonnier en laiton et verre translucide et un miroir biseauté. La grille de cabine rétractile, est réalisée également en chêne, les croisillons métalliques sont peints couleur dorée mate. Les ascenseurs de service ont une finition simplifiée, sans miroir, équipés d'une grille de cabine à croisillons entièrement métalliques.

Les portes des ascenseurs de maître ainsi que les portes des appartements ont été réalisés dans un bois s'apparentant au palissandre et sont recouvertes d'un vernis brillant. Les ébrasements des portes d'appartements et les panneaux entre les portes d'ascenseurs sont en pitchpin peints en imitant le bois plus noble des portes. La quincaillerie est encore d'origine.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier:

Intérêt historique:

Au lendemain de la Première guerre mondiale, les mentalités changent. Le contexte économique que connaît le pays à cette époque va amener la population à vouloir acquérir son propre logement. Cependant le coût de la construction, la hausse des loyers, l'accessibilité à l'emprunt hypothécaire, la hausse du salaire octroyé aux gens de maisons et enfin la loi de 1924 sur la copropriété sont des éléments qui favoriseront l'accès à la propriété par l'achat d'un appartement plutôt que d'une maison de maître. La bourgeoisie opte donc pour cette solution alors que le logement social se développe en périphérie dans les cités-jardins.

La nature même de l'architecture "Art Déco", moderne sans être radicale, séduisante sans extravagance, riche mais encore accessible, semble s'adapter idéalement à la façade et aux parties communes de l'immeuble à appartements.

L'architecture "Art Déco" s'est harmonieusement inscrite dans la physionomie de Bruxelles. En continuité avec les constructions éclectiques, ce style architectural a contribué à l'identité de nouveaux quartiers très reconnaissables (quartier de l'Altitude Cent,...)

"Situé dans un endroit, sans conteste, le plus riche, le plus beau et le plus sain de Bruxelles;...l'architecte Antoine Courtens a réussi à créer un monument des plus intéressants en son genre". Tels sont les termes utilisés dans l'opuscule publicitaire édité lors de la construction de l'immeuble "le Palais de la Folle Chanson, 2 boulevard Général Jacques à Ixelles (Bruxelles).

Intérêt artistique:

Le Palais de la Folle Chanson, construit en 1928, témoigne du style Art Déco des années 20-30.

L'Art Déco se développe pendant la plus grande partie de l'entre-deux-guerres et touche aussi bien l'architecture que la décoration et le domaine des arts appliqués.

L'Art Déco est un style qui s'inscrit dans le prolongement de l'Art Nouveau géométrique; un style qui quoique plus dépouillé, se caractérise par un

nouveau type d'ornement simplifié en accord avec l'expression architecturale de l'habitation bourgeoise d'après-guerre.

Elève de Victor Horta, l'architecte Antoine Courtens, qui dessina les plans du Palais de la Folle Chanson, sera également son collaborateur dans divers projets.

L'influence de ce grand maître se fera sentir dans les différentes réalisations de l'architecte Courtens. Dans le Palais de la Folle Chanson, la décoration intérieure emprunte largement à l'esprit de celle du Palais des Beaux-Arts à Bruxelles inauguré en 1928. Le contraste entre les courbes reprises dans les escaliers et les lignes droites, de même qu'entre les matériaux luxueux et plus austères traduit également l'influence des grands projets de Victor Horta.

A l'intérieur tout comme à l'extérieur du bâtiment, le choix des matériaux, le traitement raffiné des éléments décoratifs témoignent d'un grand souci esthétique.

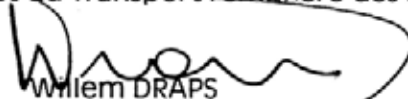
Vu pour être annexé à l'arrêté du , 23 -11- 2000

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des Personnes,

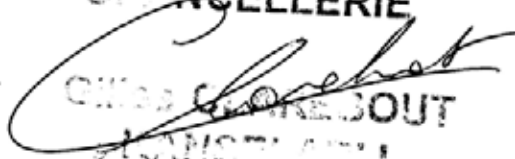
Willem DRAPS

Copie certifiée conforme

18 -12- 2000

Voor eensluiden afschrift

CHANCELLERIE

CLAUDE BOUT

**BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE
INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE
DELEN VAN HET INTERIEUR VAN HET PALAIS DE LA FOLLE CHANSON GELEGEN GENERAAL
JACQUESLAAN 2 TE ELSENE.**

Kadastrale gegevens :

4de afdeling, sectie B, 3ste blad, perceel nr 365n

Beknorte beschrijving:

Dit acht verdiepingen hoge gebouw, gelegen op de hoek van de Generaal Jacqueslaan en de Lied van Sotternieënlaan, is het werk van architect Antoine Courtens. Gebouwd in 1928 is het *Palais de la Folle Chanson* een schoolvoorbeeld van een appartementsgebouw voor de gegoede burgerij.

Op een hoge onderbouw met garageboxen die op het niveau van de straat liggen, bevindt zich een tussenverdieping op gelijke hoogte met en aan weerszijden van het ingangsportiek in de rotonde die de hoek van het gebouw vormt. Boven de onderbouw en de tussenverdieping verrijzen vijf gelijke bouwlagen. De twee gevels langs weerszijden van de hoekrotonde zijn op identieke wijze gestructureerd. Elke gevel wordt op zijn uiteinden gemarkeerd door een erker, zowel aan de kant van de rotonde als aan de kant van de aanpalende gebouwen. Deze gevels hebben respectievelijk vier vensters langs de Generaal Jacqueslaan en acht langs de Lied van Sotternieënlaan.

De twee bovenste, inspringende verdiepingen vallen samen met het bovenste gedeelte van de hoekrotonde dat een stervormig grondplan heeft en bekroond wordt door een cilindrische tamboer met koepel.

De achtste verdieping, oorspronkelijk bedoeld als onderkomen voor het huispersoneel van de mede-eigenaars, wijkt sterk terug waardoor ruimte ontstaan is voor de aanleg van brede terrassen vanwaar men van een prachtig uitzicht geniet. Destijds kon men vanaf hier het Ter Kamerenbos, de Tervurenlaan en de triomfboog van het Jubelpark, en het Justitiepaleis zien.

De ruime rotonde op de hoek van het terras heeft ramen over de hele hoogte en dient als rook- of leesruimte voor de mede-eigenaars die er vrij toegang toe hebben. Een zuilencirkel schraagt het koepeldak en rust op de vloer die nog zijn oorspronkelijke bekleding heeft van zwarte en witte tegels, in het formaat 10x10. De deur naar de overloop is van pitchpine en heeft een ruit uit doorschijnend glas van hetzelfde soort als gebruikt is in de vensters van het trappenhuis.

De ramen aan de gevel zijn omstreeks het einde van de jaren 1950 gewijzigd door Antoine Courtens zelf, waarbij de doorlopende beglazing van de twee bovenste verdiepingen verwijderd is. Deze ramen zijn vervaardigd uit geprofileerd staal en identiek aan de profielen van de andere ramen van de gevel.

Het ingangsportiek ligt een aantal treden boven de begane grond en ontvangt overvloedig licht langs grote vensteropeningen. Dit portiek geeft toegang tot een ruime hall die twee rijen kolommen bevat gescheiden door sokkels met kuipen. Portiek en hall worden verlicht door vijftien lantaarns bestaande uit een omlijsting van vernikkeld koper en mat melkglas. De overlopen worden verlicht door luchters met een matglazen bol van standaardfabricage voor die tijd.

De stalen radiatorkasten in de hall hebben een geometrisch decor. Ze waren oorspronkelijk gepland voor alle verdiepingen maar zijn nooit uitgevoerd.

De vloerbekleding van het ingangsportiek en van de hall, alsook van het trappenhuis bestaat uit marmer. De muren van het portiek en de hall zijn bekleed met goudkleurig travertijn (kalksteen met holtes). Alle andere wanden zijn glad bepleisterd. Het trappenhuis heeft een bepleistering van pleisterkalk met fijne korrel. Het lijstwerk van

de plafonds is bijzonder verzorgd uitgevoerd. In het portiek en de hall gaat het om lijstwerk met zaagtandmotief.

Het ruime trappenhuis wordt over zijn hele hoogte overvloedig verlicht door rechthoekige vensters met een verdeling van stalen roeden en doorschijnende ruiten, die uitgeven op de binnenplaats. Een brede trap met dubbele steek leidt naar de verdiepingen waar telkens twee appartementen gelegen zijn. Behalve de trap zijn er nog twee liften voor gebruik door de mede-eigenaars.

De trap heeft een smeedijzeren leuning uitgevoerd door de Ateliers de Ferronnerie d'Art Waroquet, een atelier dat door Antoine Courtens zelf geleid werd. De marmeren cilinder waarop een schijf in geschilderd staal rust, aan de voet van de trap, is van grote kwaliteit. Het hoekbeslag met geciseleerde randen dat aangebracht is op de rechtstaande treden versterkt de indruk van een perfecte afwerking.

De vier liften zijn geïnstalleerd door de firma Schindler. De twee liften voor de mede-eigenaars bedienen de ingangshal (niveau 1ste verdieping) en de zeven volgende verdiepingen. De liftcabines zijn bekleed met elken panelen versierd met lijstwerk. Ze hebben een plafondlamp van messing en matglas en een spiegel met afgeschuinde randen. Het schuifhek van de liftkooi is eveneens in eik met metalen dwarsverbindingen die in een matgouden kleur geschilderd zijn. De dienstliften zijn eenvoudiger uitgevoerd, zonder spiegel, en voorzien van een volledig metalen hek. De deuren van de liften voor de mede-eigenaars alsook de deuren van de appartementen zijn vervaardigd uit een op palissander lijkende houtsoort en geverfd met een glanzende vernis. De deurlijsten van de appartementen en de panelen tussen de liftdeuren zijn van geschilderd pitchpine dat het edeler hout van de deuren imiteert. Het deurbeslag is nog origineel.

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed:

Historische waarde

Na de Eerste Wereldoorlog doet zich een omslag voor in het woongedrag. De economische situatie van België doet een toenemend deel van de bevolking verlangen naar een eigen woning. Een aantal elementen echter – de bouwprijzen, de gestegen huur, de grotere toegankelijkheid van het hypothecair krediet, de gestegen lonen voor huispersoneel en ten slotte de wet van 1924 op het mede-eigendom – heeft tot gevolg dat vele kandidaat-eigenaars eerder opteren voor de aankoop van een appartement dan een herenhuis.

Voorals de burgerij kiest deze oplossing terwijl de sociale woningbouw zich ontwikkelt aan de rand van de steden in de vorm van tuinvijken.

De aard zelf van de Art Deco-architectuur, modern zonder radicaal te zijn, bekoorlijk maar niet excentriek, luxueus maar nog betaalbaar, lijkt zich perfect te lenen voor de gevel en de gemeenschappelijke delen van het appartementsgebouw.

De Art Deco-architectuur heeft zich harmonieus verweven met de fysionomie van Brussel. Zonder de continuïteit met de bestaande eclectische gebouwen te verbreken heeft deze bouwstijl er sterk toe bijgedragen om nieuwe wijken een zeer herkenbare eigen identiteit te geven (wijk van de Hoogte Honderd, ...).

"Gelegen op een plaats die onbetwistbaar tot de rijkste, mooiste en meest gezonde van Brussel behoort, ... is architect Antoine Courtens erin geslaagd een van de interessantste monumenten in zijn soort te scheppen". Zo luidde het in de reclamebrochure die naar aanleiding van de bouw van het *Palais de la Folle Chanson* aan de Generaal Jacqueslaan 2 te Elsene (Brussel) gepubliceerd werd.

Artistieke waarde

Het *Palais de la Folle Chanson*, gebouwd in 1928, is een kenmerkend voorbeeld van de Art Deco-stijl uit de jaren 1920-30.

De Art Deco heeft zich ontwikkeld in het grootste gedeelte van het Interbellum en bestrijkt zowel het terrein van de architectuur als dat van de decoratie en de toegepaste kunsten.

De Art Deco is een stijl die in het verlengde ligt van de geometrische Art Nouveau; een stijl die, hoewel soberder, zich kenmerkt door een nieuw type vereenvoudigde versiering in overeenstemming met de architecturale vormgeving van de naoorlogse burgerwoning.

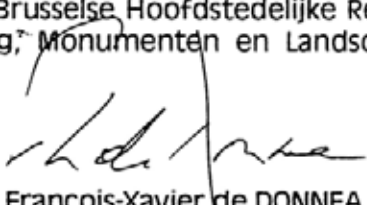
Architect Antoine Courtens, die de plannen voor het *Palais de la Folle Chanson* ontwierp, was een leerling van Victor Horta en werkte ook bij diverse projecten met hem samen.

De invloed van Horta is in verschillende ontwerpen van Courtens duidelijk merkbaar. In het *Palais de la Folle Chanson* is de decoratie van het interieur sterk geïnspireerd op die van het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel dat in 1928 werd ingewijd. Het contrast tussen de bogen van de trappen en de rechte lijnen, alsook tussen de luxueuze en meer sobere materialen verraadt eveneens de invloed van Horta's grote projecten.

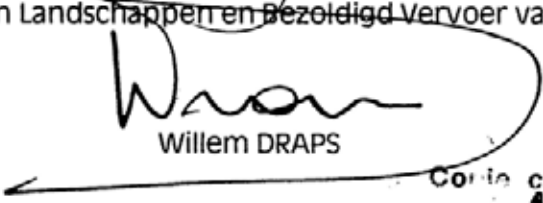
Zowel aan de binnen- als aan de buitenkant van het gebouw getuigen de keuze van de materialen en de geraffineerde uitwerking van de decoratieve elementen van een grote esthetische gevoeligheid.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van . 23 -11- 2000

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François-Xavier de DONNEA

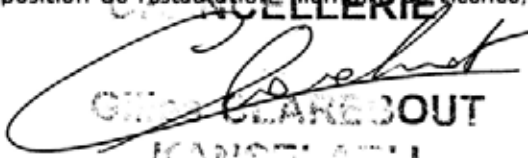
De Staatssecretaris bij het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme
18 -12- 2000

Voor eensluiden afschrift

Philippe LEBLANC, Le Palais de la Folle Chanson. Etude et proposition de restauration. Mémoriaire de Licence, ULB, 1999

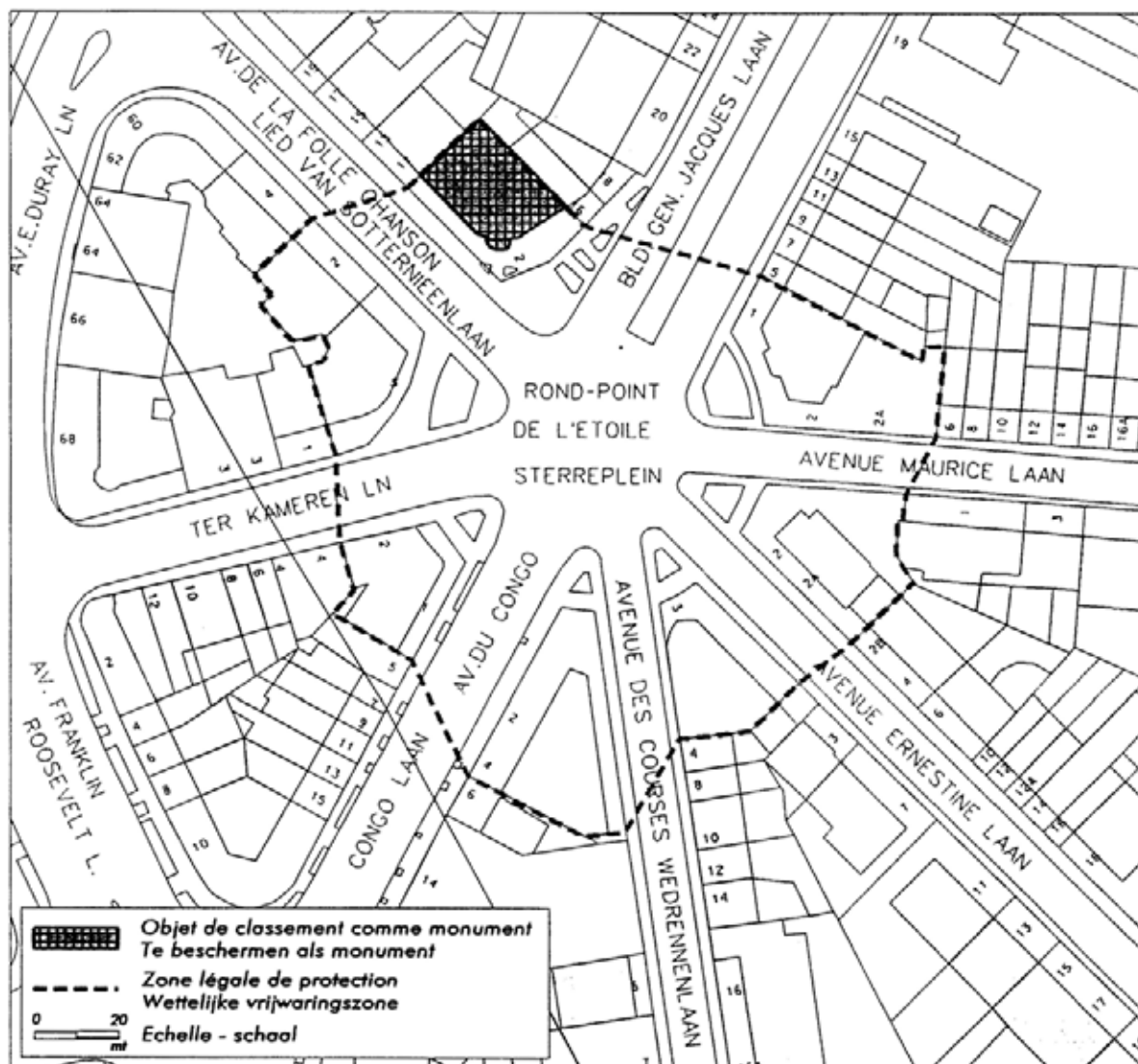

G. CLAREBOUT
ICARUS

ANNEXE II A L'ARRETE DU
GOUVERNEMENT DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA
PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME
MONUMENT DE CERTAINES PARTIES
INTERIEURES DU PALAIS DE LA FOLLE
CHANSON SIS BOULEVARD GENERAL
JACQUES, 2 A IXELLES

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE
PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS
MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN
HET INTERIEUR VAN HET PALAIS DE LA
FOLLE CHANSON GELEGEN GENERAAL
JACQUESLAAN, 2 TE ELSENE

**DELIMITATION DE
LA ZONE DE PROTECTION**

**AFBAKENING VAN
DE VRIJWARINGSZONE**

Vu pour être annexé à l'arrêté du

23-11-2000

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

23-11-2000

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

F.-X. de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites et du transport rémunéré des personnes,

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Copie certifiée conforme

18-12-2000

Voor eensluiden afschrift

Willem DRAPS

CHANCELLERIE

CHANCELLERIE